

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/863/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112230890
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3112230890.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v právnej veci navrhovateľa GENERAL FACTORING a.s., so sídlom Bratislava, Košická 56, IČO 35 838 825, v konaní zastúpeného Jakubčák, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Bratislava, Michalská 14, IČO 47 255 706 proti odporcom 1/ H. W., štátnej občanke U. republiky, bytom O., G. XXXX/XX a 2/ G. W., štátnemu občanovi U. republiky, bytom O., G. XXXX/XX, t.č. Ústav na výkon trestu a odňatia slobody Ilava, Mierové námestie 1, o zaplatenie 4.608,32 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 26C/29/2013-150 zo dňa 26. júna 2015, jednohlasne, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd **p r i p ú š ť a** späťvzatie návrhu navrhovateľa na začatie konania v časti o zaplatenie sumy 3.607,36 eur, úroku 11,80 % ročne zo sumy 3.354,81 eur od 22.12.2010 do zaplatenia a úroku z omeškania 9 % ročne zo sumy 2.281,85 eur od 22.12.2010 do zaplatenia, rozsudok súdu prvého stupňa č.k. 26C/29/2013-150 zo dňa 26. júna 2015 vo výroku o zamietnutí návrhu navrhovateľa v tejto časti **z r u š u j e** a konanie v tejto časti **z a s t a v u j e**.

II. Odvolací súd **z a m i e t a** návrh navrhovateľa na pripustenie zmeny návrhu na začatie konania tak, že popri doposiaľ uplatnených nárokoch sú odporcovia 1/ a 2/ povinní mu zaplatiť aj úroky z omeškania 9 % ročne zo sumy 76,64 eur od 21.11.2008 do 21.12.2010, zo sumy 76,64 eur od 21.12.2008 do 21.12.2010, zo sumy 76,64 eur od 21.01.2009 do 21.12.2010, zo sumy 76,64 eur od 21.02.2009 do 21.12.2010, zo sumy 76,64 eur od 21.03.2009 do 21.12.2010, zo sumy 76,64 eur od 21.04.2009 do 21.12.2010, zo sumy 76,64 eur od 21.05.2009 do 21.12.2010, zo sumy 76,64 eur od 21.06.2009 do 21.12.2010, zo sumy 76,64 eur od 21.07.2009 do 21.12.2010, zo sumy 76,64 eur od 21.08.2009 do 21.12.2010, zo sumy 76,64 eur od 21.09.2009 do 21.12.2010, zo sumy 76,64 eur od 21.10.2009 do 21.12.2010, zo sumy 76,64 eur od 21.11.2009 do 21.12.2010, zo sumy 76,64 eur od 21.12.2009 do 21.12.2010.

III. Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v časti o zamietnutí návrhu navrhovateľa o zaplatenie 1.072,96 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.072,96 eur od 22.12.2010 do zaplatenia a vo výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e**.

IV. Odporcom 1/ a 2/ sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa na začatie konania a odporcom 1/ a 2/ náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie vo veci samej odôvodnil tým, že navrhovateľ sa proti odporcom 1/ a 2/ domáhal zaplatenia sumy 4.680,32 eur, úroku 11,80 % ročne zo sumy 3.354,81 eur od 22.12.2010 do zaplatenia, úroku z omeškania 9 % ročne zo sumy 3.354,81 eur od 22.12.2010 do zaplatenia s tým, že plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu tohto plnenia záväzok druhého

odporcu. Súd vykonal vo veci dokazovanie, z ktorého zistil, že na základe zmluvy o splátkovom úvere č. 0273410494 zo dňa 10.1.2005 /ďalej len "zmluva o úvere"/ poskytla Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľ odporkyňi 1/ ako dlžníkovi úver 100.000,- Sk /3.319,39 eur/. Úroková sadzba bola dojednaná ako pevná 11,80% ročne. Odporkyňa 1/ sa zaviazala splácať úver s úrokom a poplatkami v mesačných splátkach po 2.309,- Sk /76,64 eur/, splatných vždy do 20. dňa v mesiaci s tým, že prvá splátka bola splatná 20.2.2005 a posledná bola splatná 20.12.2009. V zmluve bola stanovená povinnosť odporkyne 1/ hradiť veriteľovi mesačný poplatok za správu úveru 50 Sk. Ročná percentuálna miera nákladov bola v čl. IV bod 5. určená na 6,68 %. Dňa 10.1.2005 uzavrela Slovenská sporiteľňa, a.s. s odporcom 2/ dohodu o ručení, v ktorej sa odporca 2/ zaviazal uspokojiť celú pohľadávku Slovenskej sporiteľne a.s. titulom zmluvy o úvere č. 0273410494 v prípade, že dlžník, teda odporkyňa 1/ uvedenú pohľadávku nesplní riadne a včas. Odporcovia sú v zmluvách označení ich menom, priezviskom, dátumom narodenia, rodným číslom, adresou trvalého pobytu, číslom občianskeho preukazu. Z výpisu z úverového účtu bolo zistené, že odporkyňa 1/ úver vyčerpala dňa 10.1.2005 v dohodnutej výške. Slovenská sporiteľňa a.s. postúpila predmetnú pohľadávku s príslušenstvom a všetkými s ňou spojenými právami navrhovateľovi na základe zmluvy o postúpení pohľadávok z 21.12.2010, v prílohe ktorej bola uvedená predmetná pohľadávka proti odporcom vo výške 4.680,32 Eur. Postupca vyhotovil dňa 28.12.2010 oznámenia o postúpení pohľadávky adresované odporcom 1/, 2/, ktoré zaslal odporcom a títo ho prevzali dňa 14.2.2011 a 15.2.2011, ako vyplýva z kópií doručeníek. Súd vyzval navrhovateľa, aby v stanovenej lehote predložil súdu písomnú výzvu Slovenskej sporiteľne a.s. na splnenie peňažného dlhu z predmetnej úverovej zmluvy adresovanú odporcom pred postúpením pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. a doklad o jej doručení odporcom, pretože tieto listiny sú nevyhnutné pre posúdenie aktívnej legitimácie navrhovateľa v tomto konaní. Navrhovateľ v písomnom podaní zo dňa 5.6.2015 uviedol, že navrhovateľ požadovanými listinnými dôkazmi nedisponuje, pretože mu tieto neboli odovzdané zo strany banky pri uzavretí zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010. Preto navrhovateľ navrhol, aby súd vyžiadal stanovisko a predmetné listiny od Slovenskej sporiteľne a.s. Súd preto vyzval menovanú banku, aby súdu oznámila, či a kedy banka vo veci zmluvy o splátkovom úvere č. 0273410494 zo dňa 10.1.2005 zaslala písomnú výzvu na splnenie peňažného dlhu z predmetnej zmluvy adresovanú odporcom pred postúpením pohľadávky navrhovateľovi v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. a aby predložila súdu písomnú výzvu, doklady o jej zaslaní, resp. doručení odporcom. Slovenská sporiteľňa a.s. v oznámení zo dňa 22.6.2015 uviedla, že v súlade s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. odovzdala zmluvu o úvere a súvisiacu dokumentáciu o predmetnom záväzkovom vzťahu postupníkovi, teda navrhovateľovi. Uvedené skutočnosti súd posúdil podľa § 497 Obchodného zákonníka, § 23a ods. 1 a 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, § 39, § 526 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Uviedol, že z vykonaného dokazovania mal za nesporne preukázané, že Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľ s odporkyňou 1/ ako dlžníkom uzavreli dňa 10.1.2005 zmluvu o úvere podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Slovenská sporiteľňa, a.s. splnila svoj záväzok a poskytla odporkyňi 1/ úver v sume 100.000,- Sk /3.319,39 eur/, ktorý sa zaviazala odporkyňa 1/ splatiť spolu s úrokom v dohodnutých splátkach od 20.2.2005 do 20.12.2009. Odporca 2/ sa zaručil za splnenie dlhu odporkyne 1/. Navrhovateľ proti odporcom uplatnil nesplatený zostatok úveru vo výške 4.680,32 eur s príslušenstvom. Pred vyhodnotením oprávnenosti uplatneného práva sa súd musel zaoberať tým, či navrhovateľ je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplatenia peňažnej pohľadávky proti odporcom na základe predmetnej zmluvy o úvere. Súd skúma aktívnu vecnú legitimáciu navrhovateľa a pasívnu vecnú legitimáciu odporcu z úradnej povinnosti. Aktívna vecná legitimácia v občianskom súdnom konaní znamená oprávnenie účastníka vyplývajúce mu z hmotného práva. Aktívnu vecnú legitimáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Pasívne legitimovaný je v konaní nositeľ subjektívnej povinnosti, vyplývajúcej z hmotného práva, splnenia ktorej povinnosti sa navrhovateľ domáha. Bolo preukázané, že medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom bola dňa 21.12.2010 uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok, z prílohy ktorej vyplýva, že predmetom postúpenia mala byť aj pohľadávka voči odporcom v celkovej výške 4.680,32 eur na základe zmluvy o úvere zo dňa 10.1.2005. Ustanovenie § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka priznáva veriteľovi právo postúpiť svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka písomnou zmluvou inému subjektu. Postúpením pohľadávky dochádza k zmene v osobe veriteľa, novým veriteľom sa stane postupník, ktorý nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Stanovená obligatórna písomná forma zmluvy o postúpení pohľadávok bola v danom prípade splnená. Keďže pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa a.s. je bankou, zákonodarcom sú stanovené ďalšie podmienky, ktoré musia byť splnené, aby mohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky na inú osobu. V zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z.

o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov môže banka postúpiť pohľadávku voči klientovi aj bez súhlasu klienta a aj osobe, ktorá nemusí byť bankou vtedy, ak predtým banka písomne vyzve klienta na úhradu omeškaných splátok pohľadávky a klient je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Tieto predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Písomnú výzvu banky dlžníkovi na splnenie dlhu ako nevyhnutnú podmienku platnosti postúpenia pohľadávky banky na tretiu osobu vyhodnotil aj Krajský súd v Prešove v uznesení č.k. 6Co/119/2013-135 zo dňa 29.5.2014. Navrhovateľ nepredložil súdu písomnú výzvu banky na splnenie dlhu adresovanú odporcom pred postúpením pohľadávky na navrhovateľa a ani doklad o doručení, resp. odoslaní tejto výzvy odporcom, napriek tomu, že ho k tomu súd vyzval a navrhovateľ bol v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p. súdom písomne poučený o dôkaznej povinnosti a upozornený, že tieto listiny sú potrebné pre vyhodnotenie jeho aktívnej vecnej legitímácie v konaní. Navrhovateľ súdu oznámil, že týmito listinami nedisponuje, pretože mu ich Slovenská sporiteľňa a.s. pri postúpení pohľadávky neodovzdala a navrhol, aby ich súd vyžiadal od Slovenskej sporiteľne a.s.. Tieto listiny nepredložila súdu ani Slovenská sporiteľňa a.s., ktorú súd na to písomne vyzval. Keďže navrhovateľ nepreukázal, že Slovenská sporiteľňa a.s. pred postúpením pohľadávky na navrhovateľa písomne vyzvala odporcov na splnenie peňažného záväzku titulom poskytnutého úveru, zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 21.12.2010 je v časti pohľadávky voči odporcom absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie uvedenej zákonnej podmienky v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z.. Navrhovateľ teda na základe zmluvy o postúpení pohľadávok nenadobudol platne predmetnú pohľadávku proti odporcom. Z uvedených dôvodov pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa súd návrh v celom rozsahu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Úspešná strana odporcov má právo na náhradu trov konania, keďže si ale odporcovia náhradu trov konania neuplatnili, a zo spisu im vznik trov konania nevyplýva, súd odporcom náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku do jeho zamietavej časti podal včas odvolanie navrhovateľ. Uviedol, že nesúhlasí so záverom prvostupňového súdu, že zmluva o postúpení pohľadávky je neplatný právny úkon. S poukazom na znenie § 92 ods. 8 zákona o bankách uviedol, že z vykonaného dokazovania, ktoré vo veci vykonal súd prvého stupňa vyplýva, že odporca sa dostal do omeškania so splácaním úveru a toto omeškanie presiahlo obdobie 90 dní ako aj obdobie jedného roka v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia. Boli teda splnené podmienky ustanovenia § 52 ods. 8 zákona o bankách na postúpenie pohľadávky. Okrem toho poukázal navrhovateľ na skutočnosť, že k návrhu predložil všeobecné obchodné podmienky svojho právneho predchodcu, podľa ktorých bol daný súhlas odporcu s tým, aby právny predchodca navrhovateľa, ktorým bola banka Slovenská sporiteľňa, a.s., postupoval akékoľvek svoje pohľadávky voči nemu na tretiu osobu a zároveň vyjadril súhlas s poskytnutím dôverných informácií tretej osobe, s ktorou banka rokuje o postúpení pohľadávky /článok 8 bod 8.3.5/. Podľa navrhovateľa z § 92 ods. 8 zákona o bankách jasne vyplýva, že banka je oprávnená postúpiť celú pohľadávku bez ohľadu na jej čiastočnú alebo úplnú splatnosť, nakoľko logicky výkladom tohto ustanovenia je potrebné dospieť k záveru, že banka by nemala čo postupovať tretej osobe, ak by dlžník uhradil banke celý omeškaný záväzok s ktorým je v omeškaní, ak súčet omeškaní čo len časti tohto istého záväzku voči banke presiahol jeden rok, čo je vyjadrené aj slovami "to neplatí". Zámerom zákonodarcu nebolo v prípade ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách umožniť vymáhanie časti pohľadávky bankou a časti pohľadávky treťou osobou, čo by zbytočne viedlo klienta pochybnostiam o aktívnej legitímácii na vymáhanie pohľadávky, ale jeho zámerom bolo regulovať oprávnenie banky nakladať s bankovým tajomstvom. Informácia a doklady o záležitostiach, ktoré sú chránené bankovým tajomstvom banka môže poskytnúť tretím osobám len s predchádzajúcim písomným súhlasom dotknutého klienta alebo na jeho písomný pokyn a keďže postúpením pohľadávky nevyhnutne dochádza k sprístupneniu bankového tajomstva tretej osobe - nadobúdateľovi pohľadávky, došlo by tým v prípade, ak by banka nedisponovala súhlasom klienta a ani zákon by jej to neumožňoval, k porušeniu týchto povinností banky. Navrhovateľ ďalej poukázal na článok 18 bod 18.14. Všeobecných obchodných podmienok svojho právneho predchodcu, v ktorom bolo dojednané a že klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek pohľadávky, a to bez ohľadu na to, či sú budúceho súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú ako aj bez ohľadu na to, či banka vzniesla v súvislosti s touto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu sumu. Navrhovateľ sa preto domnieva že jeho právny predchodca v súlade s § 224 a nasledujúce Občianskeho zákonníka a v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách platne postúpil svoju pohľadávku voči odporcovi na navrhovateľa a teda on, navrhovateľ, je aktívne limitovaný na uplatnenie celého nároku voči odporcom. V súvislosti so svojim výkladom §

92 ods. 8 zákona o bankách poukázal na viaceré rozhodnutia súdov napríklad Okresného súdu Žilina, Okresného súdu Prievidza aj Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, z ktorých vyplýva že platnosť postúpenia pohľadávok z banky na tretiu osobu nie je obmedzená podmienkami § 92 ods. 8 zákona o bankách. V poukázal aj na účel predmetného ustanovenia zákona o bankách uvedený v dôvodovej správe k vládnemu návrhu zákona o bankách, podľa ktorej chcel ustanoveniach odsekov 1 až 7 § 92 / teraz ods. 8/ upravujú ďalšie prípady prelomenia bankového tajomstva. Hlavný účel tohto ustanovenia bol teda aj podľa dôvodovej správy prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpenia pohľadávky. Vzhľadom na tieto skutočnosti žiadal navrhovateľ, aby odvolací súd v prípade, že by sa s jeho právnymi argumentami nestotožnil, náležite svoje rozhodnutie odôvodnil. v ďalšom texte svojho odvolania poukázal navrhovateľ na nepreskúmateľnosť a nedostatočné zdôvodnenie v rozsudku súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa premlčania uplatneného nároku. Podal obširny výklad svojho právneho názoru, že zmluva o úvere sa ako absolútny obchod spravuje ustanoveniami Obchodného zákonníka a Občiansky zákonník možno použiť len v rozsahu § 52 až 54, respektíve § 60. Zastáva preto názor, že aj premlčanie pohľadávky zo zmluvy o úvere je potrebné posudzovať podľa ustanovení Obchodného zákonníka. V tomto zmysle považuje svoj nárok za nepremlčaný pokiaľ ide o splátky úveru splatné v období od 20.11.2008 do 20.12.2009, teda celkovo 14 splátok po 76,64 eur, teda celkom 1072,96 eur. Z tohto dôvodu navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v jeho zamietavej časti tak, že vyhovie jeho návrhu a odporcu zaviazá na zaplatenie sumy 1072,96 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 76,64 eur od 21.11.2008 do zaplatenia, zo sumy 76,64 eur od 21.12.2008 do zaplatenia, zo sumy 76,64 eur od 21.01.2009 do zaplatenia, zo sumy 76,64 eur od 21.02.2009 do zaplatenia, zo sumy 76,64 eur od 21.03.2009 do zaplatenia, zo sumy 76,64 eur od 21.04.2009 do zaplatenia, zo sumy 76,64 eur od 21.05.2009 do zaplatenia, zo sumy 76,64 eur od 21.06.2009 do zaplatenia, zo sumy 76,64 eur od 21.07.2009 do zaplatenia, zo sumy 76,64 eur od 21.08.2009 do zaplatenia, zo sumy 76,64 eur od 21.09.2009 do zaplatenia, zo sumy 76,64 eur od 21.10.2009 do zaplatenia, zo sumy 76,64 eur od 21.11.2009 do zaplatenia, zo sumy 76,64 eur od 21.12.2009 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti potom vzal svoj návrh na začatie konania späť.

Navrhovateľ po uplynutí odvolacej lehoty doplnil svoje odvolanie tým, že poukázal na ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa ktorých sa pri postúpení pohľadávky zo spotrebiteľského úveru postupuje podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, čím sú dotknuté ustanovenia zákona o bankách, vrátane § 92 ods. 8, a uvedené zákonné ustanovenie preto nemalo byť na posúdenia platnosti postúpenia pohľadávky na navrhovateľa aplikované.

V zmysle § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. Keďže navrhovateľ doplnil vyššie uvedeným spôsobom svoje odvolanie o ďalšie dôvody až po uplynutí odvolacej lehoty, teda v rozpore s § 205 ods. 3 O.s.p., odvolací súd na toto doplnenie odvolania navrhovateľa pri svojom rozhodovaní neprihliadal.

Odporkyňa 1/ sa k podanému odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrila.

K odvolaniu navrhovateľa sa písomne vyjadril odporca 2/, ktorý uviedol, že žiada prvostupňový rozsudok ako vecne správny a zákonný potvrdiť. Nesúhlasil s interpretáciou § 92 ods. 8 zákona o bankách, ako ju vo svojom odvolaní predostrel navrhovateľ. Súd prvého stupňa jasne a zrozumiteľne uviedol svoje argumenty o neplatnosti postúpenia pohľadávky navrhovateľovi a s týmito sa odporca 2/ stotožňuje.

Predtým, ako odvolací súd pristúpil k preskúmaniu veci na odvolanie navrhovateľa, bolo potrebné sa vypořadať zo skutočnosťou, že navrhovateľ navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že mu prizná len časť uplatnených nárokov /konkrétne sumu 1.072,96 eur/ a v zostávajúcej časti vzal svoj návrh na začatie konania späť. Okrem toho navrhovateľ v petite svojho odvolania žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že popri istine mu prizná aj úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 76,64 eur od 21.11.2008 do zaplatenia, zo sumy 76,64 eur od 21.12.2008 do zaplatenia, zo sumy 76,64 eur od 21.01.2009 do zaplatenia, zo sumy 76,64 eur od 21.02.2009 do zaplatenia, zo sumy 76,64 eur od 21.03.2009 do zaplatenia, zo sumy 76,64 eur od 21.04.2009 do zaplatenia, zo sumy 76,64 eur od 21.05.2009 do zaplatenia, zo sumy 76,64 eur od 21.06.2009 do zaplatenia, zo sumy 76,64 eur od 21.07.2009 do zaplatenia, zo sumy 76,64 eur od 21.08.2009 do zaplatenia, zo sumy 76,64 eur od 21.09.2009 do zaplatenia, zo sumy 76,64 eur od 21.10.2009 do zaplatenia, zo sumy 76,64 eur od 21.11.2009 do zaplatenia, zo sumy 76,64 eur od 21.12.2009 do zaplatenia. Aj keď navrhovateľ uplatňoval aj v pôvodnom návrhu na začatie konania úroky z omeškania z

uplatnenej istiny, išlo o úroky z omeškania 9 % ročne zo sumy 3.354,81 eur od 22.12.2010 do zaplattenia a teda navrhovateľ pôvodne neuplatňoval úroky z omeškania 9 % ročne zo sumy 76,64 eur od 21.11.2008 do 21.12.2010, zo sumy 76,64 eur od 21.12.2008 do 21.12.2010, zo sumy 76,64 eur od 21.01.2009 do 21.12.2010, zo sumy 76,64 eur od 21.02.2009 do 21.12.2010, zo sumy 76,64 eur od 21.03.2009 do 21.12.2010, zo sumy 76,64 eur od 21.04.2009 do 21.12.2010, zo sumy 76,64 eur od 21.05.2009 do 21.12.2010, zo sumy 76,64 eur od 21.06.2009 do 21.12.2010, zo sumy 76,64 eur od 21.07.2009 do 21.12.2010, zo sumy 76,64 eur od 21.08.2009 do 21.12.2010, zo sumy 76,64 eur od 21.09.2009 do 21.12.2010, zo sumy 76,64 eur od 21.10.2009 do 21.12.2010, zo sumy 76,64 eur od 21.11.2009 do 21.12.2010, zo sumy 76,64 eur od 21.12.2009 do 21.12.2010.

Podľa § 208 O.s.p. ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Podľa § 95 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ môže za konania so súhlasom súdu meniť návrh na začatie konania. Zmenený návrh treba ostatným účastníkom doručiť do vlastných rúk, pokiaľ neboli prítomní na pojednávaní, na ktorom došlo k zmene.

Podľa § 95 ods. 2 O.s.p. súd nepripustí zmenu návrhu, ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu. Súd nepripustí zmenu návrhu ani v prípade, ak by na konanie o zmenenom návrhu bol vecne príslušný iný súd. V takom prípade pokračuje súd v konaní o pôvodnom návrhu po právoplatnosti uznesenia.

Keďže v prejednávanej veci pred právoplatnosťou rozsudku súdu prvého stupňa vzal navrhovateľ svoj návrh na začatie konania späť v časti o zaplattenie sumy 3.607,36 eur /4.680,32 - 1.072,96/, úroku 11,80 % ročne zo sumy 3.354,81 eur od 22.12.2010 do zaplattenia a úroku z omeškania 9 % ročne zo sumy 2.281,85 eur od 22.12.2010 do zaplattenia a odporcovia 1/ a 2/ sa výslovne nevyjadrili, že s týmto čiastočným späťvzatím návrhu na začatie konania navrhovateľom nesúhlasia, rozhodol odvolací súd v súlade s citovaným ustanovením § 208 O.s.p. tak, že čiastočné späťvzatie návrhu navrhovateľa na začatie konania pripustil, rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti zrušil a konanie zastavil.

Podľa obsahu odvolania navrhovateľ, navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd pripustil zmenu jeho návrhu na začatie konania tak, že popri doposiaľ uplatnených nárokoch /pri ktorých nevzal svoj návrh na začatie konania späť ako je vyššie uvedené/ žiada od odporcov aj zaplattenie úrokov z omeškania 9 % ročne zo sumy 76,64 eur od 21.11.2008 do 21.12.2010, zo sumy 76,64 eur od 21.12.2008 do 21.12.2010, zo sumy 76,64 eur od 21.01.2009 do 21.12.2010, zo sumy 76,64 eur od 21.02.2009 do 21.12.2010, zo sumy 76,64 eur od 21.03.2009 do 21.12.2010, zo sumy 76,64 eur od 21.04.2009 do 21.12.2010, zo sumy 76,64 eur od 21.05.2009 do 21.12.2010, zo sumy 76,64 eur od 21.06.2009 do 21.12.2010, zo sumy 76,64 eur od 21.07.2009 do 21.12.2010, zo sumy 76,64 eur od 21.08.2009 do 21.12.2010, zo sumy 76,64 eur od 21.09.2009 do 21.12.2010, zo sumy 76,64 eur od 21.10.2009 do 21.12.2010, zo sumy 76,64 eur od 21.11.2009 do 21.12.2010, zo sumy 76,64 eur od 21.12.2009 do 21.12.2010, ktoré si doposiaľ neuplatňoval. Odvolací súd takýto návrh navrhovateľa podľa § 95 ods. 1 a 2 O.s.p. zamietol, pretože dokazovanie, ktoré vo veci vykonal súd prvého stupňa, nesmerovalo k preukázaniu skutočností o omeškaní odporcov s plnením ich peňažného záväzku a preto výsledky dokazovania pred súdom prvého stupňa nemôžu byť podkladom na konanie a rozhodnutie o zmenenom návrhu navrhovateľa. Po uvedených rozhodnutiach odvolacieho súdu zostal predmetom konania len nárok navrhovateľa o zaplattenie sumy 1.072,96 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.072,96 eur od 22.12.2010 do zaplattenia.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací následne vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. z dôvodov uplatnených v odvolaní navrhovateľa, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné v zostávajúcej časti o zaplattenie sumy 1.072,96 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.072,96 eur od 22.12.2010 do zaplattenia podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť.

Súd prvého stupňa vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané

alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132 až § 135 O.s.p.. Pri rozhodovaní súd prvého stupňa použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a k odvolacím námietkam navrhovateľa dodáva nasledovné:

Prvostupňový súd založil svoje zamietavé rozhodnutie na závere o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane navrhovateľa, ktorý nepreukázal platné postúpenie pohľadávky proti odporcom z pôvodného veriteľa Slovenská sporiteľňa, a.s., keď predložená zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná pre rozpor s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom ku dňu 21.12.2010, kedy navrhovateľ so Slovenskou sporiteľňou, a.s. uzatvoril zmluvu o postúpení pohľadávok voči odporcom, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Odvolací sa stotožnil s výkladom § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. tak ako ho vo svojom výsledku aplikoval súd prvého stupňa. Výklad tohto zákonného ustanovenia, ktorý predostrel odvolateľ v podanom odvolaní je nesprávny. Uvedené zákonné ustanovenie v prvej vete hovorí o tom, že ak bola doručená písomná výzva banky na úhradu dlžnej sumy, napriek ktorej však za obdobie dlhšie ako 90 kalendárnych dní túto dlžnú sumu dlžník neuhradí, môže banka pohľadávku postúpiť inej osobe, ktorá nie je bankou aj bez jeho súhlasu. Veta druhá hovorí o tom, že banka takéto právo nemôže uplatniť, ak by jej klient pred postúpením uhradil omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva. Banka však aj v prípade, že klient uhradí omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva, môže pohľadávku postúpiť v prípade, ak súčet všetkých omeškaní so splnením, čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke, alebo pobočke zahraničnej banky, presiahol jeden rok. Inými slovami povedané, banka musí najskôr klienta vyzvať na úhradu peňažného záväzku, s ktorým je v omeškaní, ak po tejto výzve dlhšie ako 90 kalendárnych dní klient neuhradí peňažný záväzok môže banka postúpiť pohľadávku aj na tretiu osobu, ktorá nie je bankou. V prípade, ak by aj po uplynutí 90 dní klient svoj peňažný záväzok, s ktorým je v omeškaní, uhradil, takto banka postupovať nemôže, ak však po uplynutí 90 dní klient svoj omeškaný peňažný záväzok uhradí, ale ide o peňažný záväzok, s ktorým je v omeškaní dlhšie ako 1 rok, môže banka aj napriek tejto úhrade pohľadávku postúpiť. Vo všetkých prípadoch však platí, že postúpeniu pohľadávky banky na tretiu osobu musí predchádzať písomná výzva dlžníkovi na úhradu.

Vzhľadom na uvedenú zákonnú výluku ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. dovoľuje banke postúpiť jej pohľadávky voči klientovi len za splnenia určitých podmienok. V zmysle citovaného ustanovenia tak predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu je, aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní a aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené postúpenie pohľadávky je v rozpore so zákonom a preto podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatné.

Takémuto výkladu ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorý vo veci zaujal súd prvého stupňa a odvolací súd s ním súhlasí, svedčí aj dôvodová správa k tomuto ustanoveniu /pôvodne išlo o § 92 ods. 7 - poznámka odvolacieho súdu/, ktorá doslova uvádza: „V ods. 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“

Rovnaké právne závery založené na takomto výklade ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách zaujali aj viaceré súdy Slovenskej republiky /napríklad z rozhodnutí odvolacích súdov možno uviesť rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Co/182/2015 zo dňa 25. 04. 2016, sp. zn. 6Co/161/2014 zo dňa 19. 04. 2016, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/405/2015 zo dňa 15.06.2016, sp. zn. 24Co/716/2015 zo dňa 08. 06. 2016, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/509/2015 zo dňa 25. 02. 2016, sp. zn. 7Co/715/2015 zo dňa 24. 02. 2016, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/47/2016 zo dňa 24. 02. 2016 a podobne/.

V danom prípade zo zisteného skutkového stavu bolo zrejmé, že navrhovateľ nedokázal, že by v čase, kedy mala byť pohľadávka Slovenskej sporiteľne, a.s., voči odporcom 1/ a 2/ postúpená naňho /21.12.2010/, boli tieto podmienky postúpenia stanovené v § 92 ods. 8 zákona o bankách splnené. Možno síce považovať za dokázanú požiadavku 90-dňového omeškania, nebolo však dokázané, že by boli odporcovia 1/ a 2/ aj bankou písomne vyzvaní na splnenie svojho záväzku zo zmluvy o úvere. V dôsledku toho nemožno považovať za preukázané, že toto postúpenie je platné a že navrhovateľ je oprávnený pohľadávku voči odporcom 1/ a 2/ uplatňovať pred súdom. Súd prvého stupňa preto správne návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

Za správne považuje odvolací súd aj rozhodnutie súdu prvého stupňa o náhrade trov konania, keď s ohľadom na výsledok konania možno odporcov 1/ a 2/ považovať za v konaní úspešných, majúcich tak podľa § 142 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov konania. Keďže si však odporcovia náhradu trov konania pred súdom prvého stupňa neuplatnili, správne im prvostupňový súd podľa § 151 ods. 1 O.s.p. náhradu trov konania nepriznal.

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v časti o zamietnutí návrhu navrhovateľa o zaplatenie 1.072,96 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.072,96 eur od 22.12.2010 do zaplatenia a vo výroku o náhrade trov konania ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.. Odporcovia 1/ a 2/ boli v odvolacom konaní úspešní a majú tak právo na náhradu trov odvolacieho konania. Keďže sa však o náhrade trov konania rozhoduje len na návrh a odporcovia 1/ a 2/ takýto návrh nepodali, odvolací súd odporcom 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Poučenie: Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa /§ 419 CSP/ v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy /§ 427 ods. 1 CSP/.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom /§ 429 ods. 1 CSP/.

Podľa § 428 CSP sa v dovolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/.